

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/254/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414208901
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Miskolczyová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:4414208901.2

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. B., L.. X.X.XXXX, J. XX, T., X. M. I.. G. K., X. Okresného D. T. - M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, v konaní o zaplatenie 8.348,46 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť 8.348,46 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.881,21 eur od 21.8.2013 do zaplatenia a vo výške 5,5% zo sumy 5.467,25 eur od 24.8.2013 do zaplatenia a to troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti príslušenstva súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 1.759,07 eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 500,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.258,57 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.4.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 8.348,46 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 6.786,42 eur od 21.8.2013 do zaplatenia. Taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 24.09.2008 Zmluvu č. 478769767 (ďalej len "Zmluva"), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj "VOP"). Na základe uvedenej Zmluvy postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodnom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. To

znamená, že aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.03.2013 sp.zn.: 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8 825,52 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.786,42 eur riadneho úroku 1.562,04 eur, úroku z omeškania 417,26 eur a ostatného príslušenstva 59,80 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 59,80 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 417,26 eur predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom 21.8.2013 t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni splatnosti úveru pokiaľ nastala až po postúpení. Výška úrokov z omeškania je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. ako dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (s účinnosťou do 31.12.2008). S účinnosťou od 1.1.2009 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu uhradil sumu: 0 eur. Dlžná suma je vo výške 8 348,46 eur, pričom pozostáva: z neuhradenej istiny úveru vo výške 6 786,42 eur (t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 1.562,04 eur (t.j. rozdiel medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky).

Súd v rámci prípravy pojednávania vykonal šetrenie za účelom zistenia pobytu žalovanej. Napriek vykonanému šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovanej, preto jej bol v súlade s ustanovením § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník na zastupovanie v tomto konaní, ktorý sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

Uznesením zo dňa 14.10.2015 súd pripustil do konania vstup Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Vedľajší účastník žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legítimácie žalobcu, keďže zmluvu o postúpení pohľadávok považuje za neplatnú s odôvodnením, že má zato, že na žalobcu bol postúpený takzvaný "živý úver", čo nie je možné, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa zákona o bankách potrebné bankové povolenie poradu podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách. Zároveň teda ani nemôže vyhlasovať ich mimoriadnu splatnosť, keďže nemá oprávnenie na ich poskytovanie. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní. Navrhol, aby súd zabezpečil dôkaz o tom, či Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere číslo : 0478769767 zo dňa 24.9.2008 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a žalovaným a či vyzvala žalovanú na úhradu jej dlhu po tom, čo bola 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním v zmysle prvej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách a aby preukázala, že na žalobcu boli postúpené len splatné splátky úveru. Má za to, že právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť predmetného úveru nevyhlásil. Žalobca teda nemohol platne nadobudnúť pohľadávku v takejto výške, keďže úverový vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalovaným nebol ukončený. Takýmto konaním by došlo k obchádzaniu zákona o bankách. Poukázal na ust. § 52 ods. 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 524, ods. 1 a 2 a § 525, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., čl. 5, kap. 2 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, § 2. ods. 1 písm. b), § 7 ods. 1 a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Uviedol, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách 483/2001 Z.z. a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania

alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách). Výzva uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je právnym úkonom. Ide o faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. Podľa § 45 ods. 1 OZ - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovená písomná forma a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zaslaný. Preukázanie doručenia písomnosti, z ktorej žalobca odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na žalobcovi. NS SR v rozhodnutí 1Cdo/76/2007 uviedol, že v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky resp. o jej splnenie, kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená, je však súd povinný prihliadať ex offa ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ak vyjdú v konaní najavo. Na základe uvedeného je vedľajší účastník toho názoru, že nemohlo dôjsť k účinnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, vo vzťahu k žalovanému nemôže byť postúpenie pohľadávky platným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, pričom došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemôže byť nositeľom tvrdeného hmotného práva vyplývajúceho z predložených listinných dôkazov, t.j. nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Poukázal i na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn.: 10C/39/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn.: 1C/105/2013 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.3.2015, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8C/156/2012-279 zo dňa 7.5.2014 v obdobnej veci. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.5.2015 krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V. spis. zn. 10C/73/2012-366 s odôvodnením: "Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel&Holásek, spol. s r.o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Totiž ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti). Slovenská sporiteľňa a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom nato v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než má, je neplatnou aj zmluva z 1.12.2010, ktorou Advokátska kancelária Havel&Holásek, spol. s r.o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi."

Žalobca k vyjadreniu vedľajšieho účastníka uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcovi o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 "V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky dlžníkovi. Ak pôvodný veriteľ uvedené opomenie, účinnosť postúpenia pohľadávky môže nový veriteľ prívodiť tým, že preukáže postúpenie pohľadávky dlžníkovi, a to najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na to, že postupca spoločným oznámením s postupníkom dňa 23.09.2009, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zaslal žalovanej oznámenie o tom, že jeho pohľadávka voči odporcovi v I. rade bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. - navrhovateľovi. Z tohto oznámenia je potrebné vychádzať a s ohľadom na uvedené nie je potrebné prejudiciálne skúmať existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedené potom záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nie je aktívne legítimovaným subjektom nie je správny." Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Podľa názoru doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 ZoB nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách

bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 ZoB nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Žalobca upriamuje pozornosť súdu i na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola žalovaná ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 828 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporcu so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovanej trvalo nepochybne viac ako rok zastávam názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanej nezasielal. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.3.2015, sp. zn. 12C/63/2014, podľa ktorého: "Vychádzajúc z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol dlžník v omeškaní 1822 dní a výška omeškaných splátok predstavuje 11.573,91 eur, čo predstavuje viac ako 80 splátok. Počet dní omeškania 1822 predstavuje taktiež omeškanie aspoň 3 roky, i keď zrejme dlžník plnil čiastočne dlh, pretože v prílohe sa uvádza posledné plnenie 126,63 eur dňa 8.9.2006. V zmluve o postúpení pohľadávok v čl. IV. bod 4.2 d/ Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vychádzajúc z uvedených skutočností a za situácie, že odporca ako dlžník postúpenie pohľadávky z dôvodu uvedeného v § 92 ods. 8 zákona o bankách nenamietal, súd považoval postúpenie pohľadávky aj z tohto dôvodu za platné, pretože omeškanie dlžníka bolo evidentne dlhšie ako 90 dní. Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi odporca v konaní nenamietal. Je však nepravdepodobné, že by SLSP pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 ods. 8 citovaného zákona, podľa ktorého ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky." Ak by aj žalobca pripustil, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, tak zo znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy - pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. V ňom sa uvádza nasledovné: "Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky (POZ: zákonodarca opäť cielene použil pojem pohľadávka, nie jej časť) uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok." Toto ustanovenie nadväzuje na predchádzajúcu, teda prvú vetu ustanovenia. Jeho zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Predmetné ustanovenie je teda potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Uvedený názor je zrejмый aj zo samotného logického znenia daného ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, môže byť predmetom postúpenia.

Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Žalobca napriek vyššie uvedenému poukazuje na Výzvu zo dňa 14.7.2011, ktorou v konaní preukázal, že právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá, teda že žalovaná bola v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Podľa zmluvy žalovaná ako dlžník uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom dňa 24.9.2008 Zmluvu č. 0478769767, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.638,78 eur ako spotrebný bezúčelový úver s výškou úrokovej sadzby 13,95 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver s úrokom, spracovateľským poplatkom 155,98 eur a poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne splatiť v 119 mesačných splátkach po 105,62 eur splatných od 20.10.2008, vždy k 20. dňu v kal. mesiaci. V čl. II bode 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil sú súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením.

Podľa čl. I bodu 7 zmluvy a bodu 7.6.1 písm. a) VOP v znení dodatkov účinných ku dňu uzavretia zmluvy ak klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať platenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

Listom z 20.5.2013 Slovenská sporiteľňa oznámila žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 17.5.2013 a vyzvala ju k splateniu sumy 8.654,13 eur. Zásielku žalovaná prevzala dňa 29.5.2013.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 s prílohami uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. V zmluve o postúpení pohľadávok v čl. IV. bod 4.2 písm. d) Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa prílohy zmluvy pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8 825,52 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.786,42 eur, úrokov 1.562,04 eur, úrokov z omeškania 417,26 eur a poplatkov 59,80 eur; počet dní omeškania bol 828 a dátum poslednej úhrady 8.3.2011.

Podľa histórie predmetného účtu žalovaná uhrádzala splátky do 8.3.2011.

Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom z 9.7.2013. Žalobca listom z 22.7.2013 oznámil žalovanej mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ju k úhrade sumy 9.015,03 eur. Podľa podacieho hárka písomnosť bola žalovanej zaslaná.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy /ďalej len citovaný zákon/, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1 zákona OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa ust. § 52 ods.1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 92, ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná ako dlžník uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom dňa 24.9.2008 Zmluvu č. 0478769767, ktorej súčasťou

sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.638,78 eur ako spotrebný bezúčelový úver s výškou úrokovej sadzby 13,95 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver s úrokom, spracovateľským poplatkom 155,98 eur a poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne splatiť v 119 mesačných splátkach po 105,62 eur splatných od 20.10.2008, vždy k 20. dňu v kal. mesiaci. V čl. II bode 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil sú súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením. Podľa čl. I bodu 7 zmluvy a bodu 7.6.1 písm. a) VOP v znení dodatkov účinných ku dňu uzavretia zmluvy ak klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať platenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

Listom z 20.5.2013 Slovenská sporiteľňa oznámila žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 17.5.2013 a vyzvala ju k splateniu sumy 8.654,13 eur. Zásielku žalovaná prevzala dňa 29.5.2013. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 s prílohami uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Podľa prílohy zmluvy pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8 825,52 eur, ktorá pozostávala z istiny 6.786,42 eur, úrokov 1.562,04 eur, úrokov z omeškania 417,26 eur a poplatkov 59,80 eur; počet dní omeškania bol 828 a dátum poslednej úhrady 8.3.2011. Uvedené údaje zodpovedajú aj histórii predmetného účtu. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom z 9.7.2013. Následne žalobca opäť listom z 22.7.2013 oznámil žalovanej mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ju k úhrade sumy 9.015,03 eur do 6.8.2013.

Súd sa stotožňuje s argumentáciu žalobcu že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. Taktiež z logického výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že možno postúpiť aj nesplacnú bankovú pohľadávku, nakoľko sa tam uvádza, že "toto právo (postúpiť pohľadávku osobe, ktorá nie je bankou) banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva". Je zrejmé, že ak by bolo možné postúpiť len splacnú pohľadávku, nebolo by čo uplatňovať, keďže zaplacením dlhu záväzok dlžníka (pohľadávka veriteľa) zaniká. Ďalej sa uvádza, že to neplatí, ak súčet omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol rok. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že aj napriek písomnej výzve banky bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, že v čase postúpenia pohľadávky bola žalovaná v omeškaní so splnením časti svojho záväzku viac ako jeden rok (828 dní). Súd poukazuje na skutočnosť, že v dôvodovej správe k uvedenému ustanoveniu sa uvádza, že upravuje ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva a možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon tu nedefinuje podmienky platnosti postúpenia bankovej pohľadávky pod sankciou neplatnosti, ale uvádza podmienky, za ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. V zmluve o postúpení pohľadávok v čl. IV. bod 4.2 písm. d) Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Z vyššie uvedeného má súd za preukázané, že riadne došlo k zosplateniu predmetného úveru najneskôr k 6.8.2013, že uplatnená pohľadávka bola platne postúpená, pričom postupca riadne oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky, teda žalobca je v konaní nositeľom uplatneného práva, má aktívnu legitímáciu v konaní. Nakoľko žalovaná žalobcovi doposiaľ neuhradila dlžnú sumu, zaviazal ju na splnenie uvedenej povinnosti súd.

Nakoľko žalovaná neuhradza svoj dlh riadne a včas, vzniklo žalobcovi právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých neuhradených splátok splatných do zosplatenia úveru a to odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti a zo zvyšku úveru (splátkami predčasne zosplatených) odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru. Žalobca si však úroky z omeškania z celej dlžnej sumy uplatnil až od 21.8.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola od 21.3.2011 do 31.1.2013 (kedy podľa nariadenia vlády bola výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia),

čiže úroky z omeškania potom predstavujú 8,5 až 9,5% ročne (žalobca si uplatnil len 8,5% ročne) a od 21.2.2013 do 21.7.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,5% (kedy podľa platného nariadenia vlády už bola výška úrokov z omeškania len o 5 percentuálnych bodov vyššia), čiže úroky z omeškania potom predstavujú 5,5% ročne. Podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od 21.8.2013, ako si uplatnil, ale len v prislúchajúcej zákonnej výške a to vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.881,21 eur (z dlžných splátok splatných do 31.1.2013) od 21.8.2013 do zaplatenia a vo výške 5,5% zo sumy 5.467,25 eur (zvyšok dlhu) od 24.8.2013 do zaplatenia a v zvyšnej časti príslušenstva žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p., keď zaviazal žalovaného, ktorý mal v konaní úspech len v pomerne nepatrnej časti plne nahradiť žalobcovi účelne vynaložené trovy konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 500,50 eur a z trov právneho zastúpenia vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. za štyri úkony právnej služby (prevzatie-príprava, žaloba, námietka neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania 28.9.2015, a účasť na pojednávaní dňa 2.2.2016) po 253,94 eur + režijný paušál 2 x 8,04 eur, 8,39 eur a 8,58 eur + 20% DPH. Za písomné podanie z 15.1.2016 súd odmenu nepriznal, nakoľko nejde o účelne vynaložené trovy konania. Právnomu zástupcovi nič nebránilo uviesť v ňom uvedené skutočnosti na pojednávaní, za ktoré mu súd riadne priznal odmenu.

O povinnosti žalovaných nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.759,07 eur (500,50 eur + 1.258,57 eur) na účet jeho právneho zástupcu (IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, E. XXXXXXXXXX) súd rozhodol v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 2, 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.)